Lenka Mayerová: Triumf obyčajného Igora

- CZ24 News | 3. března 2020

SLOVENSKO: Volebná kampaň bola špinavá, ale dovolím si povedať, že už sme zažili aj horšiu napríklad v roku 1998, keď sa „demokratická“ opozícia chcela dostať k moci a konečne poraziť „Mečiarizmus“. Kedysi boli antikampane a podpásovky anonymné, dnes sa už politickí oponenti verejne hlásia k otvoreným útokom a k agresívnym heslám i konaniu. Za tridsať rokov od zmeny politicko-spoločenských pomerov má volič prah citlivosti nastavený príliš vysoko a špina v politike s ním len tak nezamáva. Znesie takmer všetko. Kým prezidentské voľby boli postavené na emócii strachu a boji dobra a zla, parlamentné voľby „novodobá demokratická“ opozícia postavila na „slušnosti“ a podpore slušných ľudí. Kampaň bola účinná najmä voči strane Smer-SD, ktorá prvý raz po 18-rokoch nevyhrala voľby. Strana však dostala podporu viac ako pol milióna voličov.

Kotlebovo líderstvo

Tak či onak je dobojované a dlho očakávané parlamentné voľby priniesli pre mnohých nečakané výsledky. Po pravde, mňa až tak veľmi neprekvapili. No musím sa priznať, že som neočakávala taký vysoký výsledok pre Igora Matoviča a udržiavaciu pozíciu ĽS Naše Slovensko, ktorých prieskumné agentúry zaraďovali na vyššie pozície. Určite to však pre nich nie je prehra, pretože budú fungovať v posilnenom poslaneckom klube, aj s prekrúžkovaným Milanom Mazurekom, ktorý získal takmer 66-tisíc preferenčných hlasov. Navyše ich líder získal takmer 170-tisíc krúžkov, čím si len potvrdil dlhodobé líderstvo. Dobrou správou je aj fakt, že do poslaneckého klubu sa neprebojovali „prišelci“ z iných strán, ktorí mali za sebou svojich radcov. Naopak, dostali sa tam ľudia z KDŽP, ktorí nestratili svoje hodnoty a myšlienky.

Bugárov koniec

Hoci sa do parlamentu dostali „Kiskovci“ s viac ako päť percentami, fenomenálnou správou pre Slovensko je, že na tesnotku ostali pred bránami NR SR stáť Progresívci Michal Turban a Miroslav Beblavý, ale aj KDH s Alojzom Hlinom. Mimoriadne pozitívnou správou pre Slovenskú republiku a pre jej územnú celistvosť a nedotknuteľnosť jej hraníc je fakt, že žiadna „maďarská“ strana neprekročila prah zvoliteľnosti.

Ako mimoparlamentné subjekty budú mať sťaženú situáciu presadzovať územné nároky na južnom Slovensku, hoci vďaka politike SNS a Andrejovi Dankovi získali za posledné štyri roky de facto kultúrnu i školskú autonómiu. Nepredstaviteľné sa stalo skutočnosťou a politický harcovník a matador na politickej scéne Béla Bugár po týchto neúspešných voľbách odchádza z vysokej politiky rezignujúc z pozície predsedu strany Most-Híd. Samozrejme, maďarské médiá a predstavitelia našich južných susedov neúspech menšinových politikov vnímajú s veľkou nevôľou. Neúspech Bugárovcov pripisujú ich účasti v koalícii so Smerom-SD a SNS. Médiá zároveň konštatujú, že hra maďarskou kartou nehrala na južnom Slovensku žiadnu úlohu, hralo sa podľa nich imigrantskou kartou.

Národný debakel v Dankovej úlohe

Národná politická scéna zaznamenala okrem ĽS Naše Slovensko totálny debakel, či už v podobe 3,16 percent pre SNS alebo pre stranu Vlasť a Štefana Harabina so ziskom 2,93 percenta. Andrej Danko si môže za svoju prehru do značnej miery sám, no zároveň ho hodili cez palubu aj jeho vlastní oligarchovia, ktorí ho použili, odhodili a on nemal na výber, pretože bol len sluha. Nakoniec s ním urobili len to, čo robí on bežne s ľuďmi – najprv ich zbožňuje, potom využije a po použití odhodí. Definitívny klinec do rakvy si aj tak nakoniec pribil sám svojimi nešťastnými vystúpeniami

v televíznych debatách, detskými rečami, útokmi na Mariana Kotlebu či sústavným omieľaním dobrých vzťahov k Ruskej federácii. „Dosluhujúcemu predsedovi“ SNS, ak naozaj dodrží slovo a odíde z predsedníckeho postu, absolútne nedochádza, že v Ruskej federácii ho uznávajú len preto, že ide o post a funkciu predsedu parlamentu (nie o osobu Andreja Danka) z krajiny „Eurosojuzu“. Po týchto voľbách príde nový predseda parlamentu. Budú komunikovať predstavitelia RF s právoplatne zvoleným zástupcom SR a tým už určite nebude Andrej Danko, ale možno predseda SME rodina Boris Kollár, ktorý sa netají pozitívnym vzťahom k Ruskej federácii. Predseda SNS zrejme zabudol, že Rusi sú veľmajstri v šachu a hrajú na politickej šachovnici s figúrkami, ktoré sú práve na hracom poli.

Šanca pre členov SNS

Škoda, že tak odborne zdatné osobnosti akými sú Štefan Zelník a Jaroslav Paška zotrvávajú po boku Andreja Danka, ktorý dokázal za štyri roky najstaršiu politickú stranu stiahnuť na dno, nehovoriac o členskej základni, ktorá vkladala veľké nádeje do lídra SNS. Postupom času však z neho vytriezvievala a vo vnútri strany bola značná nespokojnosť. Po tomto zničujúcom výsledku nebudú mať dôvod zotrvávať v strane, ktorá už len ťažko môže vstať z popola, pretože je poznačená historickou minulosťou nejedného predsedu, ktorí zradili slovenské záujmy a vlastný národ za judášske groše. V SNS je množstvo slušných, národne zmýšľajúcich ľudí, ktorí by si mohli osvojiť, že na starom nič nové nepostavia a majú príležitosť podporiť morálne a tradičné hodnoty inej politickej strany, ktorá je programovo pronárodne orientovaná s podporou štátotvorných občanov zameraných na posilnenie zvrchovanosti, nezávislosti, suverenity, územnej celistvosti a nedotknuteľnosti hraníc Slovenskej republiky a zaručenie odpovedajúcich práv, slobôd i štátnej ochrany obyvateľom. Mali by uveriť vo svoj zdravý úsudok, pretože vedia, kde je pravda. Ich rozum je viac ako televízia, bilbordy či noviny. Svojou podporou by mohli dať šancu novej národnej strane s ľuďmi s čistou košeľou, aby vybudovali a uchránili to, na čo čaká slovenský národ už 30 rokov a bude čakať ďalšie štyri roky, lebo bude vládnuť Igor Matovič so svojou novou koalíciou.

Politický marketér Matovič

Víťaz volieb dokázal loviť v každej politickej strane, čo avizovala už jeho sofistikovane a vykalkulovane postavená kandidátna listina. Zaujímavé by bolo vedieť, kto predstavuje obyčajných ľudí a kto nezávislé osobnosti – Anna Remiášová, Ján Budaj, Gábor Grendel, Jaroslav Naď, Jozef Pročko, Anna Záborská, ktorá mimochodom priniesla Matovičovcom do košiara viac ako 36-tisíc preferenčných hlasov. (?) Varovným signálom by mala byť najmä jedna „osobnosť“ – podporovateľ OĽaNO Milan Kňažko, objavujúci sa na politickej scéne záhadne vtedy, keď treba deštruovať samostatnú Slovenskú republiku, ktorú si rozhodne neželal, pretože on je česko-slovenský herec. Nie som fanúšik Igora Matoviča, ale musím uznať, že sa po týchto voľbách zaradil medzi politických marketérov. V novembri 2019, keď mu bábkoherečka Veronika Remišová rozbila poslanecký klub a OĽaNO sa pohybovalo na hranici zvoliteľnosti, by len málokto predpokladal, že v prvý marcový deň získa OĽaNO podporu 25,02 percent. Igor Matovič všetko robí okázalo, nenávidí Smer-SD a hoci si mnohí povedia, že je šašo, nakoniec sa mu tí voliči vrátili. Matovičovi vôbec neuškodil odchod Remišovej a možno práve naopak, prospelo to strane, pretože je mnohým nesympatická pre svoju hysterickosť, poučovateľský a vševedkovský prístup.

Nenávisť voči Slotovi i Dankovi

Igor Matovič dá voličovi všetko – emóciu, zlosť, nenávisť, je mu jedno, čo si o ňom ľudia budú hovoriť, zhostil sa svojej úlohy exibicionistu a exota, ktorú dokázal výborne zúročiť v kampani. Zvyšujúce sa preferencie ho prinútili, aby si ich ešte viac stabilizoval, v diskusiách vystupoval veľmi presvedčivo, umiernene, s úsmevom, dokázal sa za niektoré chyby ospravedlniť, nedokázal však prekryť nenávisť k SNS, neznášal Jána Slotu a rovnako tak aj Andreja Danka. V plnej nahote sa to prejavilo

v predvolebnej debate v hoteli Devín, z ktorej Danko ušiel a Igor Matovič mu tlieskal do kroku. Médiá to vtedy komentovali ako prvú predzvesť Dankovho konca v politike. Nemýlili sa!

Predstavitelia OĽaNO viedli kampaň mimoriadne profesionálne, no zároveň jednoducho. Perfektným ťahom bola návšteva Matoviča pred honosnou vilou Jána Počiatka vo francúzskom Cannes, ale aj pred sídlom Penty na Cypre. Obom oligarchom, Jánovi Počiatkovi i Jaroslavovi Haščákovi, sa líder OĽaNO vyhrážal, že ich dá zavrieť a ich majetky prinavráti štátu. Uvidíme, či je naozaj chlap a svoje slovo dodrží. Reálne totiž proti Pente nielen vystúpil, ale podal dve trestné oznámenia podpredseda ĽS Naše Slovensko a poslanec EP Milan Uhrík.

Od Igora Matoviča by ste márne hľadali hlboké myšlienky, ale možno to je práve to, čo imponuje jeho voličom, že má polopatistický slovník. Nie je to alfasamec, no napriek tomu zvíťazil, pretože „alfasamci“ Michal Truban, Alojz Hlina a nakoniec aj Andrej Kiska zlyhali a tak vyhral obyčajný Igor z Trnavy, ktorý dokázal zmobilizovať prvovoličov a ukradnúť voličov každej politickej strane.

LENKA MAYEROVÁ